

Много учени хора сѣ се занимавали съ този въпросъ и говорятъ различно.

Едни казватъ, че студътъ кара птицитѣ есенно врѣме да напуцатъ нашитѣ страни и да отиватъ къмъ топлиѣ страни, а пролѣтно врѣме пакъ да се завръщатъ. Други казватъ, че това не е вѣрно, защото перушината на прѣлѣтнитѣ птици не е по-малко отъ перушината на тѣзи що оставатъ да зимуватъ.

Важно е още, че нѣкои птици прѣлитатъ отъ едно мѣсто на друго само прѣзъ извѣстни дни на мѣсеца, безъ да се обръща внимание на врѣмето.

Други вѣрватъ, че свършване храната по полето накарва птицитѣ да прѣлѣтѣватъ. Наистина, щомъ настѣпи есеньта, плодоветѣ отъ растенията се събиратъ, листата окапватъ, насѣкомитѣ се изпокриватъ въ земята, която се покрива съ снѣгъ. Но и това не може да се счита за причина на прѣлѣтѣването на птицитѣ. Ако е вѣрно, че липсата на храна кара птицитѣ да прѣлѣтѣватъ, тогава затворенитѣ птици въ кафезъ трѣбва да сѣ много доволни отъ положението си. Наопаки, щомъ наближи врѣмето за прѣлѣтѣване, затворенитѣ птици ставатъ неспокойни. Тѣ почватъ да скачатъ изъ кафеза, удрятъ се по стѣнитѣ му дано се освободятъ и да прѣлѣтѣятъ заедно съ подобнитѣ си на друго мѣсто.

Ако студътъ и храната не сѣ причини за прѣлѣтѣването на птицитѣ, излиза че има друга *тайна причина*, която ги кара да не стоятъ на едно мѣсто прѣзъ цѣлата година.

Къмъ тази тайна причина нѣкои прибавятъ излюпването на малкитѣ и тѣхното отгледване.